

(इंग्रजीत टंकलिखित न्यायनिर्णयाचा मराठी अनुवाद)

मुंबई येथील उच्च न्यायालयात
दिवाणी अपील अधिकारिता

2024 चे पहिले अपील क्र. 571

बजाज अलियान्झ जनरल इन्शुरन्स कंपनी लिमिटेड,
रुस्तमजी एस्पायर येथील कार्यालय,
तिसरा मजला, एव्हराड नगर-2,
प्रियदर्शिनी सर्कल जवळ,
सायन चुनाभट्टी, आयमॅक्स रोड,
मुंबई - 400022.

... अपीलकर्ता

विरुध्द

1. अलका विजय चौत्रे,
रा. ए-103, रंजीगंधा, पी. के. सी.
रुग्णालयाजवळ, सेक्टर - 15,
वाशी - नवी मुंबई 400703.

2. भालेराव अडाजी काटकर,
सरकालवाडी, तालुका - कोरेगाव,
आने, सातारा 415103

... उत्तरवादी

श्री. सार्थक एस. दिवाण	अपीलकर्त्याकरिता वकील.
श्री वसंत एन. मोरे	उत्तरवादींकरिता वकील.

कोरम : न्यायमूर्ति एस. एम. मोडक.

न्यायनिर्णय राखून ठेवल्याचा दिनांक : 15 ऑक्टोबर, 2025.

न्यायनिर्णय अधिघोषित केल्याचा दिनांक : 11 नोव्हेंबर 2025.

न्यायनिर्णय :

या अपीलमध्ये अर्ज क्रमांक 626/2017 मध्ये विद्वान सदस्य, एम.ए.सी.टी. मुंबई यांनी पारित केलेला निवाडा, दि 1 फेब्रुवारी 2024 याला आव्हान दिले आहे. हा दुखापतीचा दावा होता. विमेदार हजर राहिला नाही, तर विमाकार ने दावा याचिकेला विरोध केला. दोघांनीही मौखिक आणि लेखी साक्षीपुरावे सादर केले आहेत. न्यायधिकरणाने असा निर्णय दिला की, दोषी वाहनाचा चालक अविचारी आणि निष्काळजी होता. दावाकार रस्त्यावर उभा होता. याचिकेच्या तारखेपासून ते वसूल होईपर्यंत वार्षिक 7.5% व्याजासह रु. 58,54,183/- अशी नुकसान भरपाई देण्यात आली आहे.

2. मी अपीलकर्ता-विमा कंपनीचे विद्वान वकील श्री. दिवाण आणि उत्तरवादी क्रमांक 1 - दावाकार यांचे विद्वान वकील श्री. मोरे यांचे म्हणणे ऐकले आहे. **श्री. दिवाण**

यांनी खालील मुद्दे मांडले:

(i) विमा उतरवलेल्या वाहनाच्या चालकाकडे हलके मोटार वाहन नॉन-ट्रान्सपोर्ट चालविण्याचा परवाना होता तर टेम्पोचे वजन 7500 किलो आहे.

(ii) दावेकाराला स्टार हेल्थ अँड अलाइड इन्शुरन्स कंपनीच्या मेडिकलेमपासून रु.1,75,000 मिळाले आहेत आणि त्यामुळे ही रक्कम कापली गेली पाहिजे होती.

(iii) अपघाताची तारीख 8 जानेवारी 2015 आहे तर दावेकाराने 23 मे 2016 रोजी स्वेच्छानिवृत्ती घेतली आहे. तिला निवृत्तीचे लाभ आणि निवृत्तिवेतनही मिळाले आहे. ही रक्कम विचारात घेतली तर भविष्यातील उत्पन्नाचे कोणतेही नुकसान होणार नाही. पत्र, दि. 23 मे 2016 मध्ये व्ही. आर. एस. चे कारण नमूद केलेले नाही.

3. उत्तराद्वारे श्री. मोरे यांनी खालील सादरीकरण केले:

(ए) 7500 किलोग्रॅम वजनाचे अवजड वाहतूक वाहन चालवणाऱ्या हलक्या मोटार वाहनाच्या बिगर-वाहतूक परवानाधारकाचा मुद्दा आता रेस इन्टेग्रा राहिलेला नाही आणि **बजाज अलियान्ड्र जनरल इन्शुरन्स कंपनी लिमिटेड .विरुद्ध. रंभा देवी आणि इतर¹** च्या प्रकरणात माननीय सर्वोच्च न्यायालयाने यावर निर्णय दिला आहे.

1 दिवाणी अपील क्र. 841/2028

(बी) मेडिकलेम पॉलिसीमधून मिळणारी रक्कम ही वेगळी आहे आणि **न्यू इंडिया**

अॅश्युरन्स कंपनी लिमिटेड .विरुद्ध. श्रीमती डॉली सतीश गांधी आणि अन्य यांच्या

प्रकरणात या न्यायालयाच्या पूर्ण खंडपीठाद्वारे यावर निर्णय दिला आहे.

(सी) निवृत्ती लाभ वेगळ्या पायावर उभे आहेत आणि ते कर्मचाऱ्याने दिलेल्या

सेवेसाठी नियोक्त्याकडून देण्यात येणाऱ्या भरपाईच्या स्वरूपात असतात.

(डी) निवृत्तिवेतनाची रक्कम सेवेदरम्यानच्या मासिक उत्पन्नाइतकी नसते.

(ई) कर्मचारी विविध कारणांमुळे निवृत्ती घेऊ शकतो. हे अपंगत्वामुळे असू शकते

किंवा त्याच्या स्वतःच्या इच्छेमुळे असू शकते.

4. विमा उतरवलेल्या वाहनाच्या अविचारी आणि निष्काळजी कृत्याच्या मुद्द्याला

कोणतेही आव्हान नाही. समजून घेण्याच्या उद्देशाने किमान तथ्ये सांगितली गेली.

5. दावेकार शिल-बदलापूर रस्त्यावरील नेव्हल मटेरियल्स रिसर्च लॅबोरेटरीमध्ये काम

करत होती आणि तिला दरमहा रु. 93,990/- पगार मिळत होता. दि. 8 जानेवारी 2015

ला सुमारे 17.15 वाजता ती कार्यालयाच्या गेटबाहेर वाट पाहत होती आणि त्यावेळी एम.

एच.-11 टी-5517 असलेल्या टेम्पोचा चालक भरधाव आणि अतिवेगाने रिव्हर्स घेत होता

आणि त्याने कोणताही हॉर्न न वाजवता दावेकाराला धक्का दिला. तिच्या

उलटतपासणीदरम्यान रस्त्याच्या मधोमध उभा राहण्याचा तिचा दोष दाखवण्याचा प्रयत्न करण्यात आला. मात्र, त्यात अपयश आले आहे. तिने शिवाजी नगर पोलिस ठाण्यात भारतीय दंड संहितेच्या कलम 279, 337, 338 आणि मोटार वाहन अधिनियमाच्या कलम 184 अंतर्गत तक्रार दाखल केली आहे. तिने स्पॉट पंचनाम्याची प्रत सादर केली आहे. टेम्पोमध्ये क्लिनर नव्हता. चालकाला जेव्हा क्लीनरची मदत मिळाली नाही, तेव्हा त्याने काळजी घ्यायला हवी होती. अविचारी आणि निष्काळजीपणे वाहन चालवल्याबद्दल चालकाला दोषी ठरवण्यासाठी हा पुरावा पुरेसा आहे. हा निष्कर्ष नुकसानभरपाईच्या दाव्याचा निर्णय घेण्याच्या उद्देशाने आहे.

दुखापत आणि अपंगत्व

6. दावेकार यांचे कायमस्वरूपी आंशिक अपंगत्व दर्शविण्यासाठी पुरेसे पुरावे अभिलेखावर आणले गेले आहेत. अपघातानंतर तिला प्राथमिक उपचारासाठी एन. एम. आर. एल. रुग्णालयात नेण्यात आले आणि नंतर पुढील उपचारासाठी ए. आय. एम. एस. रुग्णालयात, डोम्बिवली येथे हलवण्यात आले. 8 जानेवारी 2015 ते 10 जानेवारी 2015 पर्यंत त्या तिथे राहिल्या. उपचारांशी ती समाधानी नसल्यामुळे, वैद्यकीय सल्ल्याने तिने डिस्चार्ज घेतला आणि 10 जानेवारी 2015 रोजी न्यू बॉम्बेच्या एम. जी. एम. रुग्णालयात दाखल होऊन 2 मार्च 2015 रोजी तिला डिस्चार्ज देण्यात आला. विविध

फ्रॅक्चर आणि इतर जखमा झाल्या. प्रतिज्ञापत्राच्या परिच्छेद क्रमांक 4 मध्ये तपशील देण्यात आला आहे. या दुखापतींबाबत कोणताही गंभीर वाद नाही. दुखापतीं आणि उपचार दर्शविणारी कागदपत्रे आहेत. दोषी वाहनाच्या चालकाने केलेल्या वाहनाच्या अपघातामुळे दावेकाराला या दुखापती झाल्या आहेत असे मानणे पुरेसे आहे.

7. एन. एम. एम. सी. जनरल हॉस्पिटल मधील वैद्यकीय मंडळाने तिची तपासणी केली. निश्चित केलेले अपंगत्व 43 टक्के आहे आणि ते "शाश्वत स्वरूपाचे परंतु प्रगतीशील नसलेले आणि सुधारण्याची शक्यता नसलेले आहे". डॉ. सुधीर गजानन लाटे यांनी तिच्या अपंगत्वाचे मूल्यांकन करून तिची तपासणी केली आहे.

8. न्यायाधिकरणाने परिच्छेद क्र. 18 आणि 19 मधील पुराव्यावर चर्चा केली आहे. एन. एम. एम. सी. जनरल हॉस्पिटलच्या डॉ. लाटे यांनी दावेकाराची तपासणी केली आणि अपंगत्व 43 टक्के असल्याचे मूल्यांकन केले. तर न्यायाधिकरणाने कार्यात्मक अपंगत्व 40 टक्के मानले.

काही शीर्षकांखालील वजावट :

9. श्री. दिवाण यांनी सादर केलेल्या सादरीकरणानुसार खालील शीर्षकांवर मिळणाऱ्या रकमेचा विचार करायला हवा होता आणि त्या प्रमाणात रक्कम कमी करायला हवी होती. ते असे आहेत:

(i) व्हीआरएस मंजूर करताना लाभांच्या स्वरूपात मिळालेली रक्कम, त्याला दोन परिमाणे आहेत. जर त्या खात्यावर पैसे मिळाले असतील तर नुकसानभरपाई कमी दिली पाहिजे होती.

(ii) दुसरे म्हणजे, दावेकाराच्या भविष्यातील उत्पन्नाचा विचार करताना पेन्शनची रक्कम विचारात घेतली पाहिजे.

(iii) मेडिकलेम पॉलिसीच्या आधारे मिळालेली रक्कम (वैद्यकीय खर्चाच्या परतफेडीद्वारे) कापली जाऊ शकते.

10. तर श्री. मोरे यांचे सादरीकरण आहे की निवृत्तिवेतनाची रक्कम आणि वैद्यकीय खर्चाची परतफेड वेगवेगळ्या पायांवर आहे आणि ती कंत्राटी जबाबदाऱ्यांवर आधारित आहेत आणि नुकसानभरपाई देण्याच्या सांविधिक दायित्वाशी त्याचा काहीही संबंध नाही.

11. न्यायाधिकरणाने मेडिकलेम स्टार हेल्थ अँड अलाइड इन्शुरन्स कंपनीकडून रु.1,75,000/- च्या परतफेडीचा संदर्भ दिला आहे (परिच्छेद क्र. 44 मध्ये). दावेकाराने न्यायाधिकरणासमोर चौकशीत लक्षपूर्वक खटला चालवला आहे. तिने एम. जी. एम. हॉस्पिटल, न्यू बॉम्बे, वाशीचे प्रतिनिधी श्री. राजेश विद्यासागर बान यांचीही तपासणी

केली आहे. त्याने रुग्णालयाचे रुपये 6,15,453/- चे बिल सिद्ध केले आहे. ही रक्कम रुग्णालयास मिळाली आहे. विभाजन खालीलप्रमाणे आहे:

(ए) रु. 1,75,000/- ---- मेडिकलेम पॉलिसीनुसार मिळाले.

(बी) उर्वरित रक्कम दावेकाराने रोख किंवा क्रेडिट कार्डद्वारे भरली.

(सी) त्याचप्रमाणे परिचारिका सेवेच्या प्रतिपूर्तीसाठीची रक्कम रु. 27,450/-

(साक्षीदार क्रमांक 4) ला मंजूर करण्यात आले आहे.

12. श्री दिवाण यांचे सादरीकरण आहे की वैद्यकीय खर्चासाठी विमा कंपनीला रु. 6,42,903/- (रु.6,15,453/- + 27,450) ची रक्कम देण्यास न्यायाधिकरणाने चूक केली. त्यांच्या मते प्रत्यक्षात रु. 1,75,000/- ही रक्कम दावेकाराने नव्हे तर विमा कंपनीने दिली होती.

13. श्री. मोरे या सादरीकरणावर आक्षेप घेत आहेत आणि ते **सेबॅस्टिनी लाक्रा आणि इतर .विरुद्ध. नॅशनल इन्शुरन्स कंपनी लिमिटेड आणि अन्य** या प्रकरणातील निरीक्षणाच्या आधारे, **न्यू इंडिया अॅश्युरन्स कंपनी लिमिटेड .विरुद्ध. श्रीमती डॉली सतीश गांधी आणि अन्य**, 2014 चे पहिले अपील क्र. 1344, दि. 28 मार्च 2025 या प्रकरणातील या न्यायालयाच्या पूर्ण खंडपीठाच्या न्यायनिर्णयावर अवलंबून आहेत.

कंत्राटी दायित्वानुसार मिळणारे लाभ संविधी नुसार दिल्या जाणाऱ्या नुकसानभरपाईपेक्षा वेगळे असतात. वैद्यकीय लाभ म्हणजे पॉलिसीधारकाने भरलेल्या हप्त्याच्या आधारावर भरपाई आहे, तर मोटार वाहन अधिनियमाच्या कलम 168 च्या तरतुदीनुसार देय नुकसानभरपाई ही पॉलिसीच्या आधारावर त्रयस्थ पक्षाच्या जोखमीचे संरक्षण करण्याच्या आधारावर आहे. वैद्यकीय खर्चाची परतफेड करण्यास मंजुरी देताना न्यायाधिकरणाने मेडिकलेम पॉलिसीनुसार मिळालेल्या रकमेचा योग्य समावेश केला आहे (45). अधिवक्ता दिवाण यांनी सादर केलेल्या सादरीकरणात मला काहीही तथ्य आढळत नाही.

व्ही. आर. एस. लाभ

14. श्री. मोरे यांनी *हनुमंतराजू बी. एल. आर. मार्फत .वि. अक्रम पाशा आणि अन्य*⁴ च्या प्रकरणात केलेल्या निरीक्षणांवर भर दिला आहे. हा दुखापतीचा दावा होता आणि दावेकार सी. आर. पी. एफ. मध्ये उपनिरीक्षक होता. त्याने देखील व्ही. आर. एस. घेतला. दावेकाराच्या मासिक उत्पन्नाचा विचार करताना, उच्च न्यायालयाने खालील गणना केली:-

(ए) व्ही. आर. एस. च्या वेळी मासिक पगार - रु. 36,231/-.

(बी) मासिक निवृत्तिवेतन - रु.15,247/-.

(सी) विचारात घेतलेल्या कमाईतील तोटा रु. 20,984/- (रु. 36,231 - रु. 15,247) होता.

15. माननीय सर्वोच्च न्यायालयाने गणना करण्याच्या या पद्धतीला नामंजूर केले आहे. निष्कर्ष परिच्छेद क्रमांक 19 मध्ये पुढे आहेत. आधीच्या न्यायनिर्णयांचाही संदर्भ दिला गेला. असे निरीक्षण नोंदवले गेले आहे की, "उच्च न्यायालयाने केल्याप्रमाणे, निवृत्तिवेतनाची रक्कम रु. 15,247/- ही रु. 36,231/- च्या पगारातून वजा करण्यास अनुज्ञेय नाही आणि कमाईतील तोटा मोजण्यासाठी, रु. 36,231/- हा मासिक पगार स्वीकारावा लागेल."

16. "नियोक्त्याने जारी केलेल्या पत्रात व्ही. आर. एस. च्या कारणाचा" कोणताही संदर्भ नाही, असेही श्री दिवाण यांनी सादरीकरण केले. हे खरे आहे कि मासिक उत्पन्न आणि व्हीआरएस पत्रव्यवहार सिद्ध करण्यासाठी, दावेकाराने नरेश तुकाराम धोंगडे हे नेव्हल मटेरियल्स रिसर्च लॅबोरेटरीजचे कर्मचारी असल्याने तपासले आहे. त्यांनी खालील कागदपत्रे सादर केली:

(i) जानेवारी 2015 महिन्याचे वेतन प्रमाणपत्र ज्यामध्ये दरमहा पगार रु. 94,790/- दर्शविला आहे.

(ii) 2013-14, 2014-15 आणि 2015-16 या वर्षासाठी फॉर्म-16 च्या प्रमाणित प्रती (साक्षीपुरावा अधिनियमाच्या कलम 65-बी अंतर्गत प्रतिज्ञापत्रासह).

(iii) दावेकाराने सादर केलेले रुग्णालयाचे बिल,

(iv) 23 मे 2016 रोजी मंजूर झालेला व्ही. आर. एस. अर्ज (दावेकार काम करण्यास असमर्थ होता).

17. कर्मचारी विविध कारणांमुळे स्वेच्छानिवृत्ती घेऊ शकतो. एक, अपघाती दुखापतींमुळे काम करण्याची असमर्थता, असू शकते. दुसरे, त्याची कौटुंबिक बांधिलकी, असू शकते किंवा ते त्याच्या इच्छेमुळे असू शकते. नियोक्ता आणि कर्मचारी यांच्यातील हा मुद्दा आहे. श्री मोरे यांनी **मधुकर ज्ञानोबा शिंदे विरुद्ध एम.एस.आर.टी.सी.⁵** च्या प्रकरणातील निरीक्षणांवर देखील भर दिला आहे.

18. कर्मचार्याने केलेल्या सेवांसाठी नियोक्त्याकडून निवृत्तीचे लाभ दिले जातात. हे कंत्राटी बंधन देखील आहे. याचा सांविधिक कर्तव्याशी काहीही संबंध नाही, त्यामुळे असे म्हणणे आवश्यक आहे की जर दावेकाराकडे बँकेत मुदत ठेवी असतील आणि ती परिपक्व झाली असेल आणि जर त्याला पैसे मिळाले असतील तर ते दावेकाराचे उत्पन्न मानले जाऊ शकत नाही आणि नुकसानभरपाईचे प्रमाण निश्चित करताना त्यात कपात केली जाऊ शकत नाही. व्ही. आर. एस. च्या बाबतीतही हे खरे आहे.

5 पहिले अपील क्र. 703/2015 दिनांक 7/8/25

दावेकाराचे मासिक उत्पन्न किती असू शकते :

19. 8 जानेवारी 2015 रोजी हा अपघात झाला. त्यावेळी दावेकाराला रु. 94,790/- हा पगार मिळाला. न्यायाधिकरणाने विचारात घेतलेली रक्कम (परिच्छेद-43) खालीलप्रमाणे आहे:

(i) मासिक पगार रु. 94,790/-.

(ii) आयकर रु. 17,500/- (निव्वळ वेतन रु. 77,290/-, रु. 77,000/- धरण्यात येते).

20. 23 मे 2016 रोजी व्ही. आर. एस. मंजूर करण्यात आला. तिला रु. 47,900/- पेन्शन मिळते.

21. निवृत्तीनंतरही रु. 77,000/- मासिक उत्पन्न विचारात घेण्यात न्यायाधिकरण चुकीचे होते असे मला आढळत नाही. अपंगत्वामुळे उत्पन्नातील नुकसानाच्या आधारावर नुकसानभरपाईचे प्रमाण न्यायालयाला ठरवावे लागेल. 23 मे 2016 नंतर दावेकाराला रु. 94,790/- ची पूर्ण रक्कम मिळत नव्हती. दोन तारखा महत्त्वाच्या आहेत. पहिली अपघाताची तारीख आणि त्या तारखेला मिळालेले उत्पन्न आणि दुसरी व्ही. आर. एस. ची तारीख. व्ही. आर. एस. मंजूर झाल्यानंतर तिला रुपये 94,790/- मिळालेले नाहीत हे मान्य आहे, परंतु ती इतकी रक्कम मिळविण्यास सक्षम होती असे निश्चितपणे म्हणता

येईल. पत्रात व्ही. आर. एस. च्या कारणाचा उल्लेख नसला तरी साक्षीदार नरेश धोंगडे (साक्षीदार क्रमांक 5) यांनी अपघात हे व्ही.आर.एस. चे कारण असल्याचे साक्ष दिली आहे.

22. दावेकार 51 वर्षांची होती. त्या वयोगटाचा विचार करता, भविष्यातील संभावना गमावण्याच्या पोटी 15 टक्के योग्य आहे. ते रु.11,550/- एवढे येते. विचारात घेतलेले कार्यात्मक अपंगत्व 40% आहे. तिचे वय 51 वर्षे असल्याचे लक्षात घेता 11 चा गुणक योग्य आहे.

पॉलिसीचे उल्लंघन :

23. दावेकाराप्रमाणेच विमा कंपनीही त्यांचे प्रकरण सिद्ध करण्यासाठी लक्ष देत होती. त्यांनी आर. टी. ओ. सातारा येथील तिचा प्रतिनिधी विशाल दरखरे आणि अपीलकर्ता कंपनीतील सहाय्यक व्यवस्थापक अस्मिता सावंत यांची तपासणी केली आहे. विमेदारने विमा पॉलिसीचे उल्लंघन केल्याचे सिद्ध करण्यासाठी त्यांची तपासणी करण्यात आली. भालेराव अडाजी काटकर हा विमेदार आहे, तर दोषी वाहनाचा चालक अज्ञात आहे. आरटीओने सादर केलेला ड्रायव्हिंग लायसन्स हा दुचाकी आणि चारचाकी हलक्या मोटार बिगर - वाहतूक वाहनांसाठी आहे. ते राहुल भालेराव काटकर यांच्या नावाने

आहे तर विमा उतरवलेले वाहन हे 7500 किलो वजनाचे अवजड वाहतूक वाहन टेम्पो आहे. पॉलिसीत वजनाचा उल्लेख आहे.

24. हे श्री. दिवाण यांचे सादरीकरण आहे की विमा उतरवलेले वाहन हे वाहतूक वाहन असल्याने, ते हलक्या मोटार वाहनाचे बिगर-वाहतूक वाहन चालवण्याचा परवाना असलेली व्यक्ती चालवू शकत नाही. त्यांच्या म्हणण्यानुसार विमेदाराने परवाना नसलेल्या वाहनचालकाला परवानगी देऊन पॉलिसीचे उल्लंघन केले आहे. तथापि, श्री. मोरे यांनी **मेसर्स बजाज अलियान्झ इन्शुरन्स कंपनी लिमिटेड .विरुद्ध. रंभा देवी** (उपरोल्लेखित) च्या प्रकरणातील निरीक्षणांवर भर दिला.

(ए) मुकुंद देवांगन यांच्या प्रकरणातील संबंधित निरीक्षणे कायम ठेवण्यात आली आहेत परंतु एम.व्ही. अधिनियम आणि नियमांच्या काही तरतुदींचा विचार न केल्याबद्दल हा निर्णय पर इन्कुरियाम नाही.

(बी) परवाना देण्याच्या उद्देशाने मोटार वाहन आणि वाहतूक वाहने ही पूर्णपणे वेगळी खंडे नाहीत.

(सी) कलम 10 (2) (डी) अंतर्गत हलक्या मोटार वाहन वर्गासाठी परवाना असलेल्या वाहनचालकाला, एकूण वाहन वजन 7500 किलोग्रॅमपेक्षा कमी असलेल्या वाहनांसाठी, मोटार वाहन अधिनियमाच्या कलम 10 (2) (ई) अंतर्गत

विशेषतः वाहतूक वाहन वर्गासाठी अतिरिक्त अधिकृततेची आवश्यकता न ठेवता वाहतूक वाहन चालवण्याची परवानगी आहे.

(डी) मोटार वाहन अधिनियम आणि मोटार वाहन नियमांखालील परवाना प्रणाली जेव्हा संपूर्णतः वाचली जाते, तेव्हा जर चालकाकडे आधीपासूनच हलक्या मोटार वाहनाचा परवाना असेल, तर वाहतूक वाहन चालवण्यासाठी स्वतंत्र मान्यतेची तरतूद नाही. (परिच्छेद-125)

25. वरील चर्चा लक्षात घेता, विमा कंपनीच्या पॉलिसीच्या उल्लंघनाबद्दल, व्ही. आर. एस. बद्दल आणि मेडिकलेमबद्दलच्या युक्तिवादांना नाकारण्यात न्यायाधिकरणाने कोणतीही चूक केल्याचे मला आढळत नाही. त्यामुळे अपिलात कोणतीही गुणवत्ता नाही. त्यामुळे पुढील आदेश :-

आदेश

- 1) अपील खारीज केली जाते.
- 2) व्याजासह सांविधिक ठेव न्यायाधिकरण, मुंबई येथे हस्तांतरित केली जावी.
- 3) अपीलकर्त्याला आदेश अपलोड केल्याच्या तारखेपासून तीन आठवड्यांच्या आत उर्वरित रक्कम, जर असेल तर, व्याजासह जमा करण्याचे निर्देश दिले जातात.

4) न्यायाधिकरण मूळ निवाड्या नुसार दावेकाराला रक्कम वितरित करेल.

(न्यायमूर्ति एस. एम. मोडक)

अस्वीकरण

"या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याचा / तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही. तसेच, इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरीता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबाजवणीकरीता वैध मानला जाईल."